חוק שירות מילואים (תגמולים) (תיקון מס׳ 8), תשל״ד–1974

תיקון סעיף 1 . בסעיף 1 לחוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט—1959 [נוסח משולב] 1 (להלן החוק העיקרי), אחרי הגדרת "שכר ממוצע" יבוא:

""מדד" – כמשמעותו בחוק הביטוח:

״מינימום התגמול״ — 55% מהשכר הממוצע בצירוף פיצוי כמשמעותו בסעיף 1(ג) לחוק הביטוח, ואם למשרת במילואים ילדים — אף בצירוף סכום השווה לקצבת ילדי עובדים לפי לוח ט׳ לחוק הביטוח בעד הילד הראשון והילד השני; צירוף הפיצוי כאמור יעמוד בתקפו עד 31 במרס שלאחריו;״.

(א) יבוא: 2 מעיף 2 סעיף במקום סעיף קטן אויק במקום מעיף פטן אוי יבוא:

"א) מי שמשרת כחוק במילואים, ישלם לו אוצר המדינה בעד כל יום של שירות – חמש לירות."

- חיקון סעיף 3 3. בסעיף 3 לחוק העיקרי 3. חיקון סעיף 3
- :במקום סעיף קטן (א) יכוא:

"(א) עובד או עובד עצמאי או הזכאי לפי סעיף קטן (ו), הזכאים לתשלום מאוצר המדינה לפי סעיף 2, ישולם להם תגמול בעד כל יום שירותם במילואים בשיעור כאמור בסעיף 5.";

(2) בסעיף קטן (ו), אחרי פסקה (7) יבוא:

(8) מי שהשתחרר משירות סדיר על־פי חוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב] 2, והתחיל בשירות במילואים תוך 60 יום מיום שחרורו כאמור ואינו זכאי לתגמול לפי הוראה אחרת בחוק זה."

תיקון סעיף 4. בסעיף 4 לחוק העיקרי, במקום ״הסכומים הנקובים בסעיפים 2 ו־3״ יבוא ״הסכום הנקוב בסעיף 2״.

— תיקון סעיף 5 לחוק העיקרי יסומן (א) בו 5. היקון סעיף 5 לחוק העיקרי

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) לעובד — שכר העבודה הרגיל ותוספת עליו — היינו תוספת יוקר כתוצאה משינוי המדד או פיצוי בעד התייקרות לפי כל הסדר אחר שנערך בין ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים במדינה לבין ארגון מעד בידים שלדעת השר הינו ארגון יציג ונוגע בדבר, שהעובד היה זכאי להם אילולא שירת במילואים ואילו עבד; השר רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת העבודה של הכנסת, הוראות בדבר דרכים וכללים לחישוב התוספת:"

[•] נתקבל בכנסת ביום כ"א בתמו תשל"ד (11 ביולי 1974); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1123, תשל"ד, עמ' 1977.

ו ס״ח תשר״ט, עמ׳ 306; חש״ך, עוֹלְיבּפּוֹלְ חַשְּׁבֹּאַתְ עמ׳ 113; חשכ״ר, עמ׳ 60, עמ׳ 74; תשכ״ז, עמ׳ 98; תש״ל, עמ׳ 60; חשל״ג, עמ׳ 110. 2 ס״ח חשו״ט, עמ׳ 286.

- (2) במקום פסקאות (3) ו־(4) יבוא:
- (3) למשרת במילואים שחל עליו האמור בסעיף 3(ו)(),
 (4),
 (5),
 (6) או
 (7),
 (8) החלק השלושים של מינימום של מינימום
- (4) למשרת במילואים שחל עליו סעיף 3(ו)(2) התשלום שקיבל המשרת במילואים במקום ההכשרה המקצועית או השיקום המקצועי בחודש האחרון שקדם לשירותו, לרבות דמי אבטלה לפי סעיף 127טז לחוק הביטוח, מחולק במספר הימים שבעדם קיבל תשלום באותו חודש במקום האמור;".
 - (ב) אחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:

"(ב) לא יפחת שיעור התגמול ממינימום התגמול ולא יעלה על המקסימום, הכל מחולק בשלושים."

- 6. בסעיף 6 לחוק העיקרי, המלים ״כפול במספר ימי שירותו במילואים״ יימחקו. תיקון סעיף 6
- תיקון סעיף 7 לחוק העיקרי -- בסעיף 7 לחוק העיקרי
 - (1) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (2) יבוא:
 - (2) מינימום התגמול מחולק כשלושים.";
 - (2) סעיף קטן (ב) בטל;
 - (3) סעיף קטן (ג) יסומן
- 8. סעיף 8 לחוק העיקרי בטל.
- 9. בסעיף 8א לחוק העיקרי, סעיף קטן (ד) בטל, וסעיף קטן (ה) יסומן (ד). מיקון סעיף א
- 10, במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא:
 - ״הכנסתו 9. הכנסתו הממוצעת של עובד עצמאי לענין סעיף 5, היא החלק ה־360 המוצעת של עובד עצמאי של הכנסתו.״
- 11. בסעיף 9א לחוק העיקרי, במקום הסיפה המתחילה במלים "כעובד עצמאי על ההפרש" תיקון סעיף 8א יבוא "על המקסימום מחולק בשלושים".
- 10. סעיף 10 לחוק העיקרי בטל.
- ״קביעת תנאים 10א. על אף האמור בסעיפים 3, 5, 6 ו־7 רשאי שר העבודה, בהת־
 ונסיבות לשיעור ייעצות בשר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, לקבוע בתקנות
 מוגדל של התגמול
 נסיבות ותנאים שבהם ישולם התגמול בשיעור מוגדל לכלל המשרתים
 במילואים או לסוגים מהם, ללא הגבלה של זמן או לתקופה מוגבלת, וכן
 - 14. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "לענין סעיפים 7 ו־8" יבוא "לענין סעיף 7", תיקון סעיף 11 רבסופו יבוא "וכן הוראות בדבר כללי עיגול של סכומי התגמול".

לקבוע את גובה השיעור המוגדל, מקורות מימונו וסדרי תשלומו."

הוספת סעיף 10א

13. אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

- תיקון סעיף 19 לחוק העיקרי 15. בסעיף 19 לחוק העיקרי
- (1) בסעיפים קטנים (א) ו־(ד), המלים ״הקבוע לתשלום דמי ביטוח״ יימחקו;
 - בסעיף קטן (ג), לפני "179" יבוא "169(א) עד (ד)"; (2
 - (3) סעיף קטן (ו) יסומן (ז) ולפניו יבוא:

"(ו) דמי־ביטוח המשתלמים לפי חוק הביטוח ותשלום המעביד לקרן השוואה בעד תקופת שירותו של עובד במילואים יחושבו לפי שכר העבודה הרגיל של העובד כפול במספר ימי שירותו, אף אם סכום זה נמוך מהסכום המתקבל מחישוב על־פי מינימום התגמול."

- תיקון סעיף 22ג בסעיף 22ג לחוק העיקרי, בסופו יבוא "אולם רשאי שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לקבוע שיעור נמוך יותר לתשלום".
 - תיקון סעיף קטן (ב) בסעיף 25 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ב) בטל.
 - חוספת סעיף 33 אחרי סעיף 33 לחוק העיקרי יבוֹא:

נשיא המדינה

- "תשלום במקרה 33א. נפטר זכאי לתגמול לפני ששולם לו התגמול, כולו או מקצתו, פטירה ישולם חוב התגמול לבן־זוגו, ובאין בן־זוג לילדיו, ובאין גם ילדים להורהו."
 - תחילה 19. תחילתו של חוק זה ביום י"א בתמוז תשל"ד (1 ביולי 1974).

יצחק רבין ראש הממשלה

משה ברעם שר העבודה